

**Dr. Karel Trapl, bivši čl. finančni minister
in guverner Pošne hranilnice v Pragi:**

Gospodarski stiki med državami Male antante

Vezi Male antante ne združujejo njenih članov le pri izpolnjevanju mednarodno-političnih nalog, ampak so tudi velikega pomena za gospodarske stike udeležencev držav.

Gospodarski stiki Češkoslovaške z ostalimi državami Male antante, t. j. z Jugoslavijo in Romunijo so bili pred krizo zelo intenzivni. Posledice svetovne krize, ki so dovedle do splošne ohromitve mednarodnih trgovskih stikov po vsem svetu, niso ostale brez vpliva niti na gospodarske stike med državami Male antante. Statistike kažejo, da je mednarodna trgovina med državami Male antante zelo močno padla. Zato je naravno, da se je obenem z utrjevanjem političnih vezi Male antante, ki so dosegle vrhunec s sklenitvijo organizacijskega pakta Male antante z dne 16. februarja 1933, uveljavljala tudi potreba, da se razširijo gospodarski stiki. Razširitev teh stikov je postala v teku krize tudi zato tem nujnejša, k čim večjim premikanjem je dohajalo v srednje-evropskih gospodarskih stikih, in sicer ne le iz gospodarskih razlogov, temveč tudi kot posledica novih političnih konstelacij.

Razširitev gospodarskih stikov med državami Male antante so ovirale zapreke, ki so izvirale iz gospodarske strukture posameznih držav Male antante. Največja zapreka je bila ta, da je Češkoslovaška, ki ima zelo razvito industrijo, obenem tudi država z intenzivno poljedeljsko produkcijo in da je Češkoslovaška v nekaterih panogah te produkcije, ki so bile prej navezane na dovoz, dospela pod pritiskom krize do avtarkije (žito). S tem so se razumljivo zmanjšale možnosti za prodajo poljedelskih pridelkov Jugoslavije in Romunije, ki so bili v prejšnjih letih osnova za obseg vzajemne izmenjave blaga. S tem problemom so se začeli pečati politični faktorji Male antante na občasnih konferencah Male antante vedno bolj intenzivno. To je končno dovedlo do ustanovitve posebnega organa za vodstvo gospodarskih zadev, t. j. gospodarskega sveta kot pomožnega in posvetovalnega organa Stalnega sveta. Naloga Gospodarskega sveta Male antante je bila, določiti načrt za gospodarsko izgraditev Male antante, ki bi okrepila temelje političnega sodelovanja držav Male antante. Od prvega zasedanja Gospodarskega sveta v januarju 1934 v Pragi se razvija gospodarsko sodelovanje k sistematični ureditvi stikov v vseh panogah gospodarske delavnosti. Z uspehi tega gospodarskega sodelovanja se v tem

članku ne moremo natančneje pečati. Menda zadostuje, če pokažemo njegove glavne sestavine, ki obstojajo v izdelavi in pospešitvi praktičnega uveljavljanja vzajemnih dovoznih in uvoznih načrtov. Iz tega načrtnega postopanja je rasla potreba, da se uredijo tudi ostala finančno-gospodarska, valutna in zlasti kreditna vprašanja. Prihaja tudi do sodelovanja emisijskih bank držav Male antante, rešujejo se vprašanja železniškega in poštnege prometa, plovitbe (Donava), vprašanja na polju radiotelegrafije, letalstva, socialnega zavarovanja, normalizacije itd.

Potreba nadaljnje poglobitve gospodarskega sodelovanja je prišla do izraza l. 1936. z ustanovitvijo gospodarskega središča Male antante, čigar pomen je označil njegov ustanovitelj, češkoslovaški ministrski predsednik dr. Milan Hodža na konferenci v Bratislavi kot združitev gospodarskih sil Male antante k nadaljni poglobitvi gospodarskih stikov. Gospodarsko središče bo zbiralo informacije o potrebah dovoza in izvoza v malo-antantnih državah, bo podpiralo nakup sirovin iz Jugoslavije in iz Romunije ter dovoz industrijskih izdelkov iz Češkoslovaške v obe ti državi in bo s podrobnim študijem ugotavljalo nadaljnje možnosti vzajemne trgovine sploh.

Z zadoščenjem moremo ugotoviti, da je skupni napor prinesel že dozdaj konkretne uspehe, kakor to sledi iz stalnega porasta medsebojne izmenjave blaga med državami Male antante. Zeleti moramo, da bi se ta porast nadaljeval tudi v nadaljni bodočnosti, da dokumentira tako realnost Male antante v življenjskih gospodarskih vprašanjih in pripomore s tem k povečanju blaginje prebivalstva vseh treh prijateljskih držav.

Gornji članek je iz posebne prijaznosti napisal za »Slovenec« bivši dolgoletni finančni minister in sedanji guverner Pošne hranilnice v Pragi, J. U. dr. Karel Trapl. — Rodil se je 31. avgusta 1881 v mestu Chrudimu blizu Pardubic. Gimnazijo je dokončal v domačem mestu, pravne študije pa na Karlovi univerzi 1905 leta, nakar je vstopil v službo pri poštnem ravnateljstvu. Ker je pokazal velike organizacijske zmožnosti in obilno strokovno znanje predvsem v finančnih zadevah, je bil l. 1919 imenovan za podpredsednika, leta 1926 pa za predsednika takratnega poštočlovekovega urada. Na njegovo iniciativo je bil poštočlovekovi urad z zakonsko uredbo spremenjen v Pošno hranilnico, katero je postavil na moderno podlago, organiziral njeno službo in je le njegova zasluga, da je danes praška Pošna hranilnica vzor vsem sličnim zavodom v Evropi.

Dne 16. aprila 1931 je bil dr. K. Trapl kot strokovnjak imenovan za finančnega ministra, na tem visokem položaju je ostal do 17. marca 1936, ko je na lastno željo iz zdravstvenih razlogov odstopil.

Dr. K. Trapl je vodil državne finance pet let v najtežji dobi, ko je republika najbolj čutila gospodarsko krizo in svetovno depresijo in ko je bila brezposelnost največja (v februarju 1933 je bilo 980.000 brezposelnih). In če se danes čl. državno gospodarstvo polagoma izboljšuje in se število brezposelnih občutno manjša, je to predvsem zaslug dr. Trapla, ki je z učinkovitimi gospodarskimi in finančnimi ukrepi prebrodil težavno dobo. Najvažnejši njegov ukrep je bil razpis »posojila dela« (půjčka práce) v juliju 1933, ki je prineslo skoro 2 in pol milijardi Kč (preko 4 milijarde din). Vlada je to posojilo uporabila za javna dela in s tem znatno pripomogla oživiti svoje gospodarstvo in omiliti bedo.

Ko je dr. K. Trapl okrevaj, je zopet prevzel odgovorno mesto guvernerja Pošne hranilnice v Pragi, ki jo še danes vodi vzorno in katera je najmočnejši denarni zavod v republiki.

Guverner dr. Karel Trapl je tudi znan kot publicist. Piše tako v češkoslovaške kot inozemske — predvsem angleške — časopise in strokovne liste o organizaciji in pomenu poštne hranilnice ter o gospodarskih in finančnih vprašanjih sploh. bl.

Kako je letos spraznikom Marijinega oznanjenja?

Skoraj vsi letošnji koledarji so prenesli praznovanje Marijinega oznanjenja na ponedeljek pred nedeljo, t. j. na dan 5. aprila. Edino »Družinska pratika« se ni dala zbegati, četudi pride letos 25. marec na Veliki četrtek.

Zunanje praznovanje ostane tudi letos 25. marca. Obredne molitve in sveta maša je seveda ta dan od Velikega četrta, dočim se bodo liturgične in mašne molitve o Marijinem oznanjenju opravile 5. aprila, a brez zunanjega praznovanja. Samo takrat, kadar pride praznik Marijinega oznanjenja na Veliki petek ali Veliko soboto, se prenese tudi praznovanje na prvi nezabranjeni dan.

Sicer praznik Mar. oznanjenja ni več strogo zapovedan, pa ga pri nas povečini še praznujemo, kar bomo letos storili na Veliki četrtek, ko bodo gg. župniki edino mašo, ki se ta dan opravi v vsaki župnijski cerkvi, darovali — kakor vsako nedeljo in zapovedan praznik — za vernike svojih župnij.

Letošnja zamenjava pri sestavljanju koledarjev je nastala menda zato, ker smo imeli v letih 1910, 1921 in 1932 primer, da je Marijino oznanjenje prišlo na Veliki petek.

Slovenskim možem in fantom, ki želijo v Francijo

Zadnje čase se vodi velika agitacija, češ da bo Francija zopet odprla mejo tujim delavcem. Razni brezvestni agentje in špekulanti skušajo izkoristiti bedo slovenskih mož in fantov in napeljati vodo na svoj mlin s tem, da jim obetajo lepa mesta in sijajne plače v Franciji. Takih goljufov ne manjka ne v domovini, ne tu v Franciji. V domovini agitirajo navadno taki, ki so že bili v Franciji; tu v tujini pa razni »vodje jugoslovanskih delavcev«, ki trdijo, da bodo imeli samo oni monopol za uvoz »radnika« v Francijo, češ da imajo tozadevna naročila iz najvišjega mesta.

Informirali smo se na merodajnih mestih, med drugim tudi pri našem generalnem konzulu v Metz in izvedeli tole: Nekaterim rudarskim podjetjem res manjka delavcev in bi radi sprejeli tuje delavce, predvsem Slovence, ki so znani kot najboljši rudarji. Vložili so tozadevno prošnjo pri francoski vladi v Parizu, toda istočasno s temi pa je protestiralo pri vladi zastopstvo francoskega delavstva, da je treba zaposliti najprej vse francoske brezposelne do zadnjega in šele potem do-

voliti uvoz tujcev. Francoska vlada je delavska, zato bo najprej ugodila zastopstvu delavstva in šele potem delodajalcem. Število francoskih brezposelnih pa ni majhno, zato po mnenju g. gen. konzula v Metz in po mnenju francoskih delodajalcev vsaj še pol leta ni misliti na to, da bi mogli tujci v Francijo. Po našem mnenju bo pa preteklo tudi eno leto ali pa še več.

Odločno svarimo dobre slovenske moše in fante, naj se ne pustijo begati in izkoriščati. Upoštevajte tole:

1. Ne v tujino. V tujini 90% naših ljudi verško, moralno in narodno propade. Tujina naše ljudi izmoga do kosti, nato pa jih za vsako delo nespodobne vrne domovini. Zato, kdor količnik premore in kdor najde zaslužek, četudi majhen, v domovini, ne v tujino.

2. Če pa kdo res misli, da mora na tuje in da bo tu našel srečo, naj se prijavi domačemu g. župniku, kateri naj pošlje njegov naslov in rojstni datum Rafaelovi družbi za varstvo izseljencev, Ljubljana (župnišče Sv. Krištof), kamor bomo mi pisali po naslove, če bo kdaj res prišlo do tega, da bo izdala francoska vlada potrebno dovoljenje.

3. Vedeti je treba, da tujina potrebuje tujce samo za najtežja dela, za katera je treba velikih telesnih moči in trdnega zdravja, zato dobro premislite.

4. Izseljenci mogoče pisarijo v domovino, da se tu sedaj sijajno zaslužijo, tega pa ne povedo, da se tudi sijajno plača. Francoski denar je padel in pravijo, da bo še bolj. Prej ste dobili za en frank čez 3 din, danes dobite komaj dva. Kaj pomaga veliko število novcev, če so pa brez vrednosti.

Torej še enkrat: Slovenski mož in fant, ostani doma. Če pa se že odločita za sem, zaupajta nam in uredita, kakor smo vam zgoraj svetovali.

Našo vlado pa prosimo, naj vendar ne izda nobenega potnega lista, dokler ne bodo Francozi ratificirali konvencije, kakršno imajo vsi drugi narodi, samo Jugoslavija — velika prijateljica Francije — pa ne.

Jugoslovanska katol. misija, Merlebach, Jugoslovanska katol. misija, Aumetz, Francija.

— Korpulentnim in miščastim, pri katerih se pokazujejo znaki raznih težav vsled nezadostnega izločevanja sokov, izborna pomaga večtedensko pitje naravne »Franz-Joseflove« grenke vode. Taki ljudje se morejo tudi doma - seveda pod nadzorstvom zdravnika - zdraviti za shujšanje. Ogl. rez. S. br. 30474/33.

Brez truda za Tebe - brez nevarnosti za Tvoje pecilo!

Vsako nasilno odpravljanje nesnage pri pranju škoduje perilu. Perite zato s Schichtovim Radionom, ki varuje perilo in Vam prihrani naporno delo.

Radion je popoln proizvod za nego perila. Uporaba je zelo preprosta:

1. Raztopite Radion v mrzli vodi.
2. Ko raztopina zavre, kuhajte najmanj 15 minut.
3. Splakujte perilo najprej v topli potem pa v mrzli vodi. Perilo bo ostalo dolgo časa kot novo in bo vedno snežnobelo.

Schichtov

RADION

POPOLNA NEGA PERILA

Jubilej slovenskega pevskega zbor v Franciji

Sedaj, ko je ravnokar minilo 10 let, odkar se je v Bruay en Artois v severni Franciji ustanovilo prvo slovensko izseljensko pevsko društvo, ki je celih 10 let dajalo pečat vsemu našemu kulturnemu življenju v številnih naših naselbinah severne Francije, sedaj, ko je tudi minilo deset let, odkar se je v Pas de Calais v severni Franciji naselil kot dušni pastir bivši župnik v Polhovem

Zupančič, že tretjega izvežbanega pevovodjo v osebi Franca Pera, ki ga tukaj na sliki vidimo. Danes ima to društvo poleg vsakonedeljskega cerkvenega petja, s katerim je dvignilo lepo slovenske božje službe in sloves slovenske domovine, za seboj že nešteto prireditev, koncertov, iger, manifestacij, pri katerih je sodelovalo in dalo tako rekoč krono vsemu našemu kulturnemu gibanju.

gradu in sedaj duhovni vodja naših izseljencev v Franciji msgr. Valentin Zupančič, je prav, da se domovina hvaležno spomni teh dveh jubilejov.

Pevsko društvo je ustanovil prvi izseljenski duhovnik v Franciji č. g. Franc Gornik, sedaj župnik v Begunjah l. 1926. Od njega ga je prevzel Valentin Zupančič in ga dvignil do tiste visoke kulturne ustanove, kot je znana med vsemi našimi izseljenci v severni Franciji. Iz prvih težkih začetkov se je razvilo in izpopolnilo v pravi društveni biser. Kje so tisti časi, ko so se vadili v napol podrtih barakah ob majkenem harmoniju, ki ga je kupil še Gornik za svoj denar! Kje tisti časi, ko je Zupančič po napornem celodnevem delu po naselbinah zvečer zbral v svoji hišici fante in dekleta in vžgal njihove glasove, dokler jih je uglasil in je prišla iz ust lepa slovenska melodija. Danes je pevski zbor v Bruay družini, ki bi jo lahko s ponosom postavil v vsako sredino. Danes ima po Valentinu Zupančiču, ki mu je sledil Ivan

Kakor slišimo, so v Bruay en Artois desetletnico lepo proslavljali. Prišli so zastopniki naših oblasti iz Pariza in iz Lillea ter se divili tolikim uspehom. Počastili so vse one zaslužne moše, ki so se žrtvovali za ohranitev ljubezni do domovine v srcih naših izseljencev in otrok, ki so se rodili že v Franciji in ki od domovine poznajo samo krasoto njenih pesmi.

Cestitkam se pridružujemo tudi mi. Cestitkam prvim ustanoviteljem, ki so ledino orali v težavih dneh, cestitkam vztrajnim vodjem, ki so žrtvovali čas, denar in koliko osebnih naporov, da se je zbor mogel razvijati in rasti ter se izpopoljevati, cestitkam tudi vsem vrlim pevcem, ki so glasniki lepote domovine daleč zunaj v tujini in ki jim gre hvala, da se našim slovenskim očetom in materam v tujini rode otroci, ki njihova prva mladostna leta spremlja melodije slovenske pesmi. Cestitamo jim vsem in se jim zahvaljujemo!

Občni zbor Vinarske zadruge v Ptuj

Pod tem naslovom je »Jutro« v nedeljo, 7. t. m. priobčilo članek, v katerem je napadlo Kletarsko društvo v Ormožu.

Čas bi bil, da bi se že enkrat prenehalo s takimi demagoškimi napadi, in če je v ptujski vinarski podružnici kaj resnih ljudi, naj bi v tem pogledu napravili red. Če bi bilo tistim, ki so ta napad provocirali, res kaj za stvar samo, potem bi lahko videli in grajali »debeli brunac« v sedanjosti, ne pa se spotikali nad »strščico« iz precej daljnje preteklosti. Sicer pa, ko bodo gospodje od ptujske vinarske podružnice lahko pokazali uspehe svojega zadružnega delovanja in se bodo pri tem sami znali in mogli izogniti takim stvarim, potem šele bodo upravičeni kritizirati. Vse dotlej pa jim to legitimacijo odločno odrakamo.

Mi Ptujčanom zadružno klet gotovo tudi privoščimo. Toda gg. od vinarske podružnice sami pravijo, da že imajo v Ptuj vinarsko in sadjarsko zadruzo, ki celo razpolaga z lepimi prostori, pa žal še nismo nič slišali o kakem delovanju te zadruge. Ormoška zadruza ni dobila do najnovejšega časa še nikdar nobene podpore, pa je vendar delala ter zbrala v svojem članstvu čez 500 domačih, pretežno manjših vinogradnikov. Za obratovanje potrebni kapital pa so v Ormožu spravili skupaj člani in odborniki zadruge sami z veliko požrtvovalnostjo in resnično zadružno zavestjo. Ptujška zadruza ima pač najmanj enako ugodne predpogoje uspevanja. — Če izvezamo oddaljenost od kom-

paktnih vinskih gor — pa je vendar doslej ostala le na papirju. Podpor v obliki zmožnosti in volje za praktično — in zaenkrat še zelo nevhvalno — zadružno delo ter zadružne zavesti in požrtvovalnosti pa zaenkrat še ne podeljuje nobena oblast.

Država daje podpore vinarskim zadrugam le v investicijske svrhe, torej le za gradnjo in opremo kleti. Kaj bi bilo s tako podporo pomagano ptujski zadrugi, ki ima že itak lepe prostore, pa jih ne uporablja. Zelo dvomljivo je, da bi mogli naši mali vinogradniki imeti kdaj resnično in trajno korist od takih zadrug, o katerih je v javnosti kaj slišati le takrat, kadar so na vidiku kake podpore iz javnih sredstev, četudi na papirju obstajajo že dolga leta. Pa ne mislimo s tem samo in ravno na Ptuj.

Dovolj imamo že pri nas slabih izkušenj, posebno v vinarskem zadrugstvu, in videli smo, da vse podpore niso kake zadruge rešile pred propadjo, kamoli jo usposobile njenemu namenu, če niso bili dani drugi, važnejši predpogoji. Teh pa, kot že rečeno, se ne da pridobiti z nobeno podporo, ampak let s trdim in požrtvovalnim dolgoletnim zadržnim delom. Kadar bodo gospodje, ki sedaj na nas zabavljajo, le-to imeli za seboj, bodo tudi vsake druge podpore gotovo deležni. In ko se bodo prepričali, kako hvaležno in lahko je praktično delo v zadrugi, bodo svoje nazore glede marsičesa najbrž spremenili.

Angleški očividec popisuje

Življenje v obleganem Madridu

Veliko junaštvo in požrtvovalnost madridskih žensk

Mnogokrat smo že brali v listih, da je Madrid izprazen in da je moralo vse civilno prebivalstvo zapustiti glavno mesto Španije. Resnica je, da je tako povedlje bilo res izdano in da je del civilnega prebivalstva mesto res zapustil. Toda ta del prebivalstva, ki je ubogal izdano povelje, je bil le manjši del madridskega prebivalstva. V mestu je ostalo še mnogo ljudi, veld česar se lahko reče, da se vojne grozote in smrtne nevarnosti vsak dan zgrinjajo nad glavami enega milijona ljudi, ki še živijo v tem mestu. Samo tisti more njihovo življenje prav popisati, kdor je od začetka dogodkov preživel skupaj z Madridčani. Takih ljudi je seveda le malo. Eden redkih takih je Henry W. Buckley, Anglež, kateri sedaj v londonskem listu »Daily Telegraph« popisuje svoje tamkajšnje doživljanje:

»Madrid nudi značnim napadom tako usodno viden cilj kakor nobeno drugo evropsko glavno mesto. Madrid leži 600 metrov visoko na kastiški visoki planoti ter pokriva kot krona 60 metrov visoki in strmi hrib, ki se dviga nad reko Manzanares. Zrak je navadno kristalno čist in posamezne 6 nadstropne hiše se vidijo 35 do 45 kilometrov daleč. Ljudje pa prebivajo zelo na tesnem. Hiše, ki imajo po osem do deset nadstropij, so različno goste zasedene. V njih je morda samo kakih 30 stanovanj, v drugih pa kar po osemdeset. Mes'o ima vsega skupaj kakih 30.000 hiš, kar pomeni, da na vsako hišo pride povprečno 33 prebivalcev. Vedeti pa moramo, da je bil doslej najhujši letalski napad na Madrid izvršen od letalske eskupine 32 letal, kar je razmeroma za današnje razmere prav majhna številka. Poleg tega moramo vedeti, da letala belih doslej niso porabljala nikakega plina za napad. Zato so v Madridu že davno znani vsi letalske alarme. Letala, ki krožijo nad ozemljem rdečih, lahko tako hitro prilete nad mesto, da povzročijo alarm eksplozije razpokajočih se granat same, veld česar pobegnejo ljudje v kleti že davno poprej, preden more policija alarmirati prebivalce.

Napadalci lahko kaj nizko letajo, ker so protiletalski obrambni topovi v Madridu le maloštevilni in poleg tega tudi malo moderni. V mnogih hišah so v kletih napravili prave spalnice, v katerih prebivalci precej varno lahko spijo. V nekaterih takih katakombah so v zidovju dobro zaznamovani znaki, ki kažejo, kje je zid manj debel, da bi ljudje lahko predrla tak zid in ušli na prosto, ako bi se nad njimi podrla hiša in jih zasula. Krampi in lopate v ta namen so pripravljene po takih kletih.

Vendar pa so nekateri deli mesta tako gosto naseljeni, da je nemogoče, da bi vsi našli zatočišče v kletih. Zahodni in južni deli mesta so bili tako hudo bombardirani, da more tam vztrajati le malo ljudi. Popolnoma je zapuščenih kakih 4000 do 5000 hiš, katerih prebivalci so ušli ter se preselili v bolj »varne« dele mesta. Če le nizko računamo, se je preselilo tako kakih 150.000 ljudi. Tako na primer v neki hiši namesto 70 ljudi stanuje kar 320 ljudi. V stanovanju, ki ima 6 sob prebiva kar 29 ljudi. Oblasti same določajo, kam naj se kaka družina preseli. Svet stanovanjskih najemnikov tiste hiše pa potem poskrbi, kako pride tista stranka pod streho tiste hiše.

Madridske gospodinjice so prave junakinje. Riž in pomaranče res lahko dobe. Drugače pa je z drugimi živili, zlasti meso, maslo in sladkor je nemogoče dobiti le, če gospodinja ure dolgo čaka nanj. Tam blizu lahko eksplozirajo granate in bombe, toda gospodinjice vztrajajo in ne beže. Nekoč je ob nekem letaskem napadu na enem mestu bilo ubitih 60 žena in deklet. Toda kaj takega je redek in nesrečen slučaj.

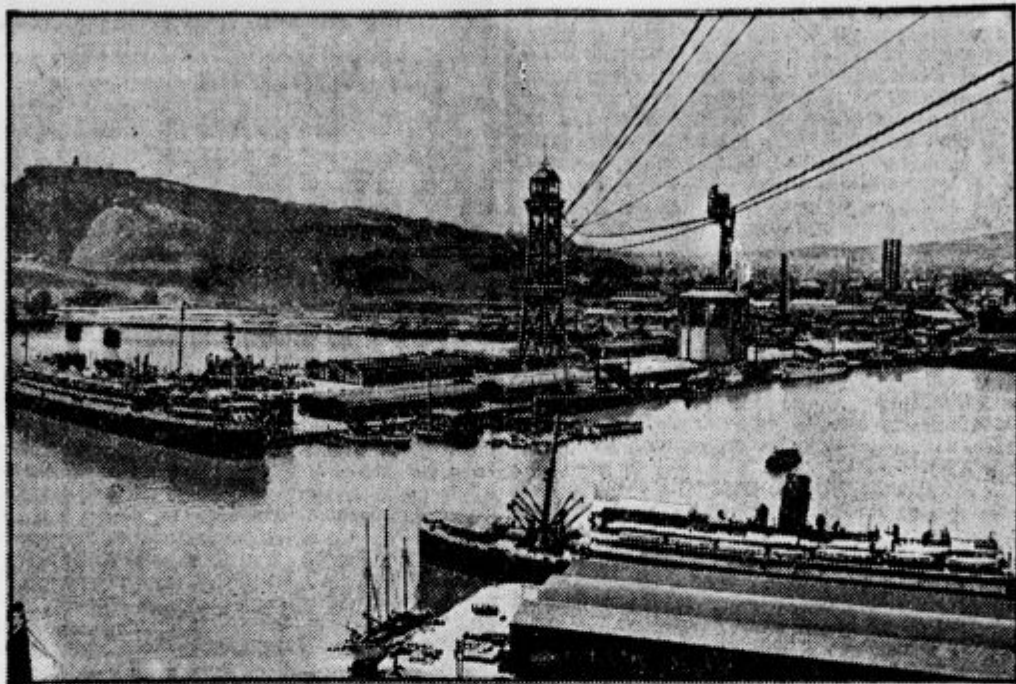
Najhujši zračni napadi so navadno popoldne med tretjo in peto. Zaradi tega je najbolj trpela Gran Vía, najbolj živahna madridska trgovska

cesta. Veliko poslopje na tej cesti ima na glavnem vходу nabit napis: »Od treh do petih je vhod zadaj!« To pa zaradi tega, ker je glavni vhod obrnjen na jug, od koder lete bombe. Zadnji vhod je obrnjen proti severu, tam pa je razmeroma varno. Prav poseben pogum izkazuje dekleta v glavnem telefonskem poslopiju v ulici Gran Vía, katerih je nad 500. To poslopje so že mnogokrat zadevale bombe, toda dekleta se niso ganile s svojega mesta. Njihova telefonska služba kljub veliki nevarnosti še nikdar ni bila prekinjena. Neki hotel v ulici Gran Vía so bombe tridesetkrat zadele. Eno izmed sobaric je dobesečno v kosce raztrgalo. Vendar se v hotelu življenje kljub temu skoraj nemoteno razvija. Kavarna, bar in velika dvorana so vedno polni. Natakari živahno švigajo sem ter tja.

Zakaj so ljudje ostali v tem mrzlem in izstradanem mestu? Pot proti Valenciji je prosta. Vlada sama želi, da bi ljudje šli od tod. Toda ljudje nečejo zapustiti svojega domovanja in svojega poklica. In če žena odide, ostane mož sam z vsemi težavami preskrbe z živili. Saj mož navadno niti

časa nima, da bi se postavil v vrsto in čakal živila. Neka ženska mi je rekla: »Če bi moj mož odšel, bi izgubil službo. Samega ga pa ne morem pustiti. In otroka morata tudi ostati tukaj, ker nočem, da bi kot sirota šla kdo ve kam po svetu.«

To vse je značilno za španski fatalizem. Tako se življenje v Madridu kar nekam skrivnostno razvija. V kinih igrajo, otroci hodijo v šolo, ljudje hodijo na solnce se oprehajati. Pač pa zapirajo kavarne že zvečer ob osmih, namesto ob dveh zjutraj. V palači nekega vojvode je sedež komunistov. K draguljarjem rinejo ljudje kupovat zlato in dragulje, ker menijo, da bi bile njihove pezete tako bolj naložene. Posamezni deli mesta spadajo v vojno ozemlje. Mirno se pelje po ulici, ki ne kaže sama na sebi nič posebnega. Naenkrat obstojiš pred kamnito barikado, ki je dva do tri metre visoka. Poleg nje stoje oboroženci, ki zahtevajo od tebe izkaznico. Kakih 20 korakov dalje pa mole v zrak poslopja vseučiliškega mesta. Prednji strelski jarki so le nekaj minut stran od naj bolj živahnega mestnega dela.

Pogled na luške naprave v Barceloni, katero so beli začeli z morja obstreljevati.

Največje plače v Ameriki

Pred kratkim je v Ameriki izšla statistika o vseh mogočih rečeh, ki bi utegnili Američane zanimati. Tako imate v tisti statistiki podatke o vodi, o zraku, o letalstvu, o ognju, o zemlji, o ljudeh, o živalstvu itd. V tej statistiki je obseženo vse go-gospodarstvo, vsa trgovina, industrija, žetev in se-tev, sirovine in produkcija. Povedano je v števil-kah vse, kaj je kdo in kaj je kaj.

Med drugimi zanimivostmi je tukaj tudi po-vedano, koliko ima kdo med velikimi bogataši v Ameriki letnih dohodkov iz svojega dela. Drugo poglavje je, koliko ima kdo dohodkov iz svojega premoženja. Nas danes zanima samo vprašanje, koliko ima kdo v Ameriki dohodkov iz svojega dela.

Na čelu cele dolge vrste marsikaj največjih, ki jih je v Ameriki 5. Prvi je glasoviti lastnik časopisja W. R. Hearst, ki ima oziroma si daje izplačevati letno za svoje delo v svojem podjetju 500.000 dolarjev plače, ne glede na to, da iz dobička svojih delnic dobiva prav gotovo še mnogo več. Torej je mož oceniti svoje delo pri vodstvu največjega časnikarskega podjetja na svetu na naših 20 milijonov Din letno, kar gotovo niso mač-kine solze. — Drugi v tej vrsti je filmski zvezdnik Mac West, ki je malokdaj v Ameriki in še redkeje na platnu, ki pa ima po pogodbi letno 480.000 do-larjev. Nekoliko manj kakor ta srečni filmski zvezdnik, ima plače predsednik industrijske družbe Latrobe Electric Steele Co. C. W. Gutzeit, ki je po imenu sodeč prav gotovo jud. Ta možak ima 398.808 dolarjev. Za njim šele pride predsednik družbe General Motors Co., pri kateri so bili dol-gotrajni stražniki, ki so se ravno te dni končali. Ta mož se piše Alfred P. Sloan ter ima 374.505 do-larjev plače. Za njim pa pride sloveča filmska zvezdnica Marlena Dietrich, ki ima 368.000 dolarjev plače na leto.

Take so številke petorice največjih. Za temi pa prihaja cela vrsta, ki imajo nekaj manjše plače, da si tudi te plače gredo v našem denarju v vi-

soke milijone dinarjev. Med njim je vredno ome-njati zpanega večkratnega milijonarja Vanderbilta, ki ima za svoje delo nekako 300.000 dolarjev, kar pa je precej manj kakor pa znašajo obresti nje-go-vega velikanskega premoženja.

Med najmanjšimi teh veličin je Dunajčan Make Reinhardt, ki ima siromak samo 105.000 dolarjev plače na leto, kar je v našem denarju blizu 5 mi-lijonov dinarjev. Ta denar pa je možu najbrže pre-malo, ker so mu lanske leto, ko je prišel v Avstri-jo na počitnice, v Salzburgu zarubili frak in smo-king.

Se manj kakor ta, pa dobiva letne plače od svojega očeta Fordov sin Edsel, ki se mora za-do-voliti s 100.376 dolarji na leto, pri vsem tem pa niti ne vemo, koliko in kaj dela. Med najslabše plačanimi iz te vrste pa je brez dvoma Lammet du Pont, sin ameriškega Kruppa, največjega ameri-škega izdelovalca orožja Du Ponta. Ta bogati oče daje svojemu sinu na leto za njegovo delo le 100.199 dolarjev plače, o kateri pa ne vemo ali je tudi zaslužek.

Škoda, da v Evropi ni nikogar, ki bi izdal kako tako statistiko. Prav zanimiva bi bila, zra-ven pa bi se lahko primerjale tudi plače drugih, ki so že velike, če zaslužijo na leto toliko par, kolikor dinarjev zaslužijo nekateri.

Svelloba, ki je letalec ne vidi

Mesto Bedford na Angleškem je te dni pri-redilo veliko protiletalsko vajo. Doslej je bila po-vedo navada, da so zoper ponočne letalske napade po vsem mestu ugasnili vse luči. Sedaj pa so po mestu pustili gorati celo ulične svetilke, katere pa so gorele modrikasto. In izkazalo se je, da šibka modrikasta razsvetljava ostane nevidna letalcu, ki leti 70 metrov nad mestom. Tako je bilo mogoče, da se je v mestu med tem po ulicah nočni promet skoraj nemotno lahko razvijal.

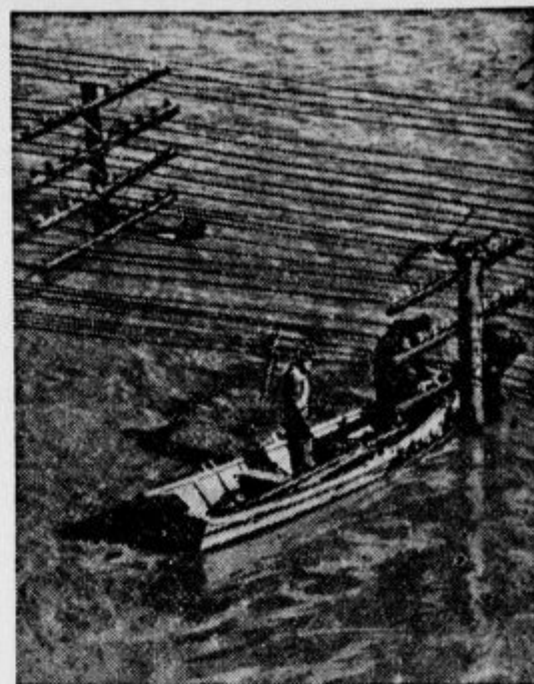
Ena milijarda telefonskih pogovorov v Londonu

Londona telefonska uprava sporoča v prav-kar objavljenem letnem poročilu za lansko leto, da je bilo leta 1936 dosežen rekord v telefonskih pogovorih. Lani je bilo v Londonu 1.007.000.000 te-lefonskih pogovorov, torej za 78 milijonov več ka-kor pa eno leto poprej. Konec decembra lanskega leta je bilo v Londonu en milijon telefonskih na-ročnikov, kar je za 9% več kakor prejšnje leto. Samo v Newyorku je več telefonskih naročnikov kakor v Londonu. Tam jih je namreč poldrugi mi-lijon. Telefonski promet v Londonu se je zaradi tega tako povečal, ker so telefonske pristojbine za telefonske pogove v bližnjimi krajih znatno znižali. London ima 4900 javnih telefonskih avtomatov, ka-terih je leta 1926 bilo samo 418. Dolžina telefonskih kablov znaša več kakor 4 milijone milj ter se je povečala za 140.000 milj v enem samem letu. Tudi število telefonskih uslužbencev je od 10.900 zrastle na 11.500.

— Pri zaprtju motnjah v prebavi vzemite zju traj na prazen želodec kozarec naravnega »Franz-Jo-sel grenčice«.

Gostilniška

»Natakari, v juhi je muha.«
»Ali res? Potem pa stane 2 Din več, ker se smatra za mesno juho.«

Slika iz povodnji v Ameriki. Pri mestu Cairo v državi Illinois je voda stala tako visoko, da je se-gala do žic pri brzojavnih drogovi. Ko so s čolni prišli popravljati brzojavne napeljave, so iz čolna segli lahko med žice.

Višinsko solnce v rudniku

Rudokopna družba v Flynu v Združenih drža-vah severne Amerike je v svojih jamah vpeljala za rudarje zanimivo novost, ki utegne res postati koristna ne samo za podjetnike in večje proizva-janje rud in premoga, temveč koristna tudi za de-lavca ter njegovo zdravje. Ta družba je namreč dala svoje rudarje, kateri delajo globoko pod zemljo v slabem zraku med delom obsevati s kre-menčevimi svetilkami, to je z višinskim solncem. In zatrujejo, da je to že doslej imelo mnogo uspeha.

V jamah so napravljene kremenčeve svetilke, s katerimi vsake pol ure za 5 minut obsevajo ru-darje, ki se v jami pote in mučijo. Višinsko solnce na dnu premogovnih jam je delavcem zelo kori-stilo. Dognali so na podlagi opazovanj, da so skoraj docela prenehale bolezni, ki navadno prijemljejo rudarje. Dognali pa so tudi, da delavci kljub temu, da več narede kakor so doslej ali kakor narede drugi, ki niso obsevani, vendarle še daleč niso tako upehani kakor so bili poprej ali kakor so drugi, ki niso deležni tega obsevanja. Celo tako so ugotovili, da delavci mnogo težje delo čutijo mnogo manj, kakor pa občutijo neobsevani delavci čisto lahko delo.

Na podlagi teh skušenj bo ta družba višinsko solnce vpeljala tudi v druge svoje jame. Najbrže pa se bodo za to začele zanimati tudi druge družbe.

SLOVENEČ pred 60 leti:

V torek, 13. februarja 1877.

Izvirni dopisi.

Iz Krope (Kroparski cigani). Glede kroparskih ciganov je podpisano županstvo elavnemu c. k. okr. glavarstvu v pojaenenje odgovorilo sledeče: Leta 1875, 12. avgusta je bil v vasi Brezovici Ovsiške fare v nekih avsih ali skednju od neke ciganke rojen otrok z imenom France, čigar oče je bil Mar-tin Raihard, mati pa Marijana Tiberin. Ta otrok France je bil potem k sv. krotu prinešen v Kro-po (in se ne ve, zakaj ne v Ovsiš, v katero faro spa-dajo Brezovčani) ter je bil tudi tukaj krščen. Za-rad tega, ker je bil tukaj krščen, dasi ne rojen, so poznejši gosposke odločile, da France Raihard spa-da k kroparski erenji. France Raihard je že zdav-nej umrl, in nikdar več kak cigan tukaj ni bil ro-jen ali krščen, vendar pa se boče vsa druhal ci-ganska kot tukej domača proglasiti, da si nismo no-benega kot tukajšnjega erenjčana sprejeli. To so resnične natančnosti, na katere se sl. c. k. okrajno glavarstvo zamore zanašati, in ki naj te ciganske druhal v njihove rojetne kraje odpošlje, da naj tam delajo, ako pa delati nočejo, naj jih v posilno delavnico spravi. Iz vsega tega namci »Slovenca« lahko razsodijo, s kakšno pravico se omenjeni vla-čugarji imenujejo kroparske cigane.

Matija Pirc m. p. župan,
Fort. Varl m. p.

Iz Vipave. Tudi naša čitalnica je obhajala spo-min našega prvega pesnika in prvaka na sloven-skem polju, kar se je dalo slovesno pri obilno na-polnjeni doorani. Samo nekaj smo z žalostrnim sr-cem pogrešali pri svečanosti Vodnikov, kakor tudi pri drugih prilikah — namreč lepega narodnega petja. Človek mora nehoti z rajnim dr. Tomanom vzklikniti:

»Kje so časi, kje so dnovi,
Ko smo Slave mi sinovi,
V Vipavi pevali?«

Da, časi krasnega petja so izginili skoraj po-polnoma z g. Hribrajem. Potem prišel je še po-gubni bratovski razpor z novo učiteljsko ero, ter zadušil do malega prej tako sloveče vipavsko petje. Res, da se tu pa tam še kak posamezni slavček oglasi, a ni ga voditelja, da bi jim strune vbral, ter jih zopet združeval.

»Dedek, povej mi no, kaj so to predniki?«
»Na primer, jaz in tvoj ata sva tvoja pred-nika.«
»No, pa na to moramo biti ponosni?«

Pogled na karto madridske okolice, kjer so beli zasedli že vas Vaciamadrid ter tako presekali ce-sto, ki vodi v Valencijo. Druga cesta na severu čez Guad Guadalupe pa vodi čez hribe ter je sedaj za težke transporte skoraj neporabna.

Italijanski državni tajnik za poljedelstvo Tassinari, ki je prišel v Abesinijo, si je ogledal nove ka-vine nasade v Irgalemu.

DRUŽINA

„Le za stranko brez otrok!“

Takih se povsod branijo v hišo ...

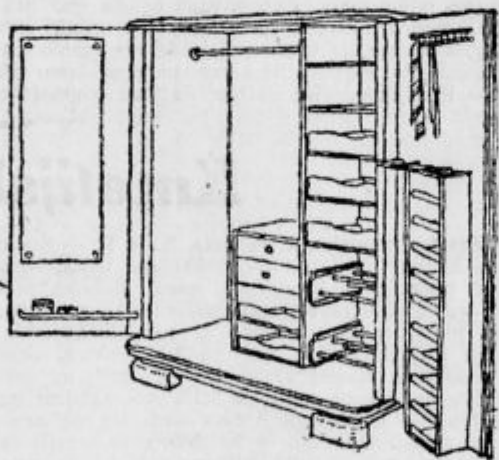
Iz krščanske države, ki se trudi za družine in otroke, bi morali izginiti taki hišni gospodarji, ki oddajajo stanovanja »le strankam brez otrok« in ki take z otroki naravnost ven mečejo. Tudi ob-
čudovanje športnih žensk, ki nimajo otrok in ki ži-
vijo le športu in družabnim zabavam, bi moralo

izginiti iz nekih družb. Odveč je tudi obrekovanje poročenih žensk, ki bi rade imele otroke, a jim mož grozi z ločitvijo, če mu bo žena »naprtila« kakega otroka in spremeniti bi se morale smernice sodišč, ki ločitve tako brž izvajajo in izročajo družino, ženo in moža, cesti!

Prve pomladanske obleke

Te bodo navidezno tako preproste, da si bo marsikdo mislil, da je račun šivilje previsok. Toda kroj pomladanskih oblek je jako muhast, tako da bo te obleke težko sešiti. — Za na cesto bomo imeli spomladni tesne kočmajke ali pa mahedrave jopice —, ker je oboje moderno. Ohlapne jopice bodo za čez krilo z bluzo ali pa za čez istobarvno, celotno obleko. Večkrat bo podloga važnega pomena, ki bodi iz pisane flanele ali iz krepa. — Za pomladne dni se jako prileže plašč brez krzna. Na sliki ga vidiš; ta ima novovrstne žepe in je temnomodre barve, ki je sploh barva te pomladi. Torbica in klobuk sta iz temnordeče irhovine. Torbico imaš oprtano čez ramo — kar je praktično in novo. — Jopica na desni je s krznom podloženi »žabó« (jabot), kočmajka —, ki zlasti vitkim postavam lepo pristaja.

Kupi uporabno pohištvo

...ki ne bo samo za pogled! Na skici vidiš omaro za moška oblačila, ki bodi vprav za zgled uporabljivosti pohištva. Vrata so tako izdelana, da so tudi globoka. V desnih vratih je obešalo za kravate in so predalčki za nogavice, ovratnike, robce. V levih vratih je ogledalo in še poličica za krtačo. V no-

tranjosti omare je palica za obešalnike za obleke; v desnem kotu je prostor za rokavice in za čevlje, tu so predali za klobuke in za perilo. Omara bodi več, kakor je videti na prvi pogled!

Koliko moških oblek je treba

Seveda je že ena dovolj, da si oblečen. Vendar je obleka tudi za to, da si primeren človeški družbi, ki ima spet svoje naloge in te naloge zahtevajo svojih oblek. — Za vsakdanjo uporabo je potrebna obleka iz blaga, ki se ne maže. Tako blago je motno sivo ali rjavo. Dolgo je že modna barva rdečkasto rjava, gladka ali s črticami in pikami. Suknjič se zapeja s tremi gumbi, kroj je primeren vsakdanjim opravkom. — Če greš kam v družbo, moraš imeti črno-siv sakó in črtaste hlače. To je pač najmanj, kar potrebuješ v mestu. — Pa še tret-

jo obleko potrebuješ — in ta je športna: jopič, volneno jopico in mahedrave hlače (pumparice). — Če hočeš ali je tvoj poklic tak, da prav moraš na kake slavnosti ali plesu, si nabaviš še četrto obleko: to je smoking. Če je enovrsten (da ima eno vrsto gumbov), potrebuješ še bel telovnik zraven; če je dvo-
vrsten, pa ni treba telovnika. Pri prvem imaš poseben ovratnik pri srcaji, pri drugem pa srajco s prišitim ovratnikom. — Toliko »garderobe« bi bilo dovolj. Seveda ne smete pozabiti površnika za pomlad in jesen in dolge zimske suknje za mrzle dni.

Kako je bilo prej

Leta 1814 so po ukazu od 15. julija ustanovili v vsaki slovenski lari ubožne naprave, in sicer pod vodstvom župnika in tako imenovanih obožnih očetov. Ti župnijski ubožni inštituti naj bi prejeli dohodke iz imetja cerkvenih bratovščin, iz javnih zbirk in iz veselilnih (godbenih) prispevkov. Vendar so take ubožnice le malokje ustanovili. — Z za-
devo najdenčkov so se bavili pri nas že l. 1804 in 1813. Leta 1819 so vnovič priznali rednikom neka-
tere ugodnosti. Tisti, ki so vzeli dva najdenčka, od katerih je bil vsaj eden deček, so imeli pravico oprostiti enega svojih lastnih sinov od vojaščine, ako niso od najdeniščnice zahtevali nobenega pri-
spevka in če so oba najdenčka vzgajali brezplačno do 12. leta. Ako sta pa bila oba najdenčka dečka in so ju brezplačno vzrejali do 12. leta, so smeli redniki oprostiti od vojaške službe tudi enega od njiju. Redniki so smeli obdržati najdenčke do 22. leta in jih uporabljati za vsa poljska in domača opravila, pa tudi pri obrti in umetnosti. Župniki in ubožni očetje pa so morali paziti, da niso z najdenčki grdo ravnali. Ko je najdenček dopolnil 22. leto starosti, se je mogel s svojimi redniki po-
goditi, ako je hotel še nadalje ostati pri njih, ali pa je smel svobodno oditi za kruhom; vendar pa ni bil oproščen vojaščine, ako je bil sposoben zanjo.

Barvanje s svilenim papirjem

Prav lahko je dobiti barvo iz svilenega pa-
pirja: Polo svilenega papirja zmečkaš in jo popariš z vrelo vodo. Papir izgubi barvo, a voda je koj

barvasta. Nato barvasto vodo natančno preiščeš, ali ni kje kak kosček papirja, kar more pri barva-
nju jako nagajati. — Pola rdečega in pola oran-
žastega papirja dasta na primer lepo breskvino barvo.

Nagrade materam

V francoski industrijski pokrajini Roubaix, Tourcoing je že več let katoliško združenje »La mère ou foyer« (Mati pri ognjišču). Združenje hoče doseči, da bi bile matere le pri svojem gospodinj-
skem opravku in pri otrokih in ne bi hodile v no-
bene službe. Sklenili so, da naj matere dobivajo za-
to posebne nagrade k družinskim nagradam, in si-
cer, če imajo enega otroka po 1 frank, za dva po 3 franke, za tri po 6 in dalje. Vse družinske doklade bi bile torej velike: za 1 otroka 2 franka (na me-
sec), za 2 po 3 franka, za 3 po 6 frankov, za 4 otroke — 15 frankov. — S tem hočejo ugotoviti tem-
elj družine in doseči boljše vzgojo, čes, da no-
beno vzgojevališče in noben zavod ne odtehta do-
mače vzgoje.

Modne malenkosti

Za k enobarvnim oblekam potrebuješ pestrega okrasa. Med drugim vidiš rjave obleke z zlaot-
barvastimi pahovkami in pasovi in modre, rdeče

in slične okraske. — Blagovi, ki imajo mizičaste (četverkotniške) vzorce, so pa zdaj jako v modi. Na sliki vidiš prav prijetno pahovko in veliko tor-
bico iz takega blaga. Brez dvoma sta obe pripravni posebno za vsakdanjo nošnjo in za na pot.

V boju zoper puder in rdečilo

Moderna Turčija si osvaja vse, kar je čim bolj evropsko. Vendar je z vso strogostjo prepovedala uporabo pudra in rdečila za ustnice. Če se, na pri-
mer, kaka učiteljica ne pokorava tej odredbi, jo ta-
koj odpustijo iz državne službe. — Pri nas take prepovedi še ni, a marsikaka učiteljica in profes-
rica je v posmeh dijaštvu, ko v razredu razlaga z namazanimi ustnicami, piše s prsti, ki imajo rdeče
nohte in ukazuje z napudranim obrazom. Tedaj je vse dijaštvo zaverovano v ta »lepotila« in niti malo ne ve, kaj profesorica razlaga.

Otrokom dajte medu!

(Če bi bil cenejši — bo marsikdo dejal!) Res bi morali imeti cenejši med, saj je med tisto živilo, ki je najvažnejše za tvoritev barvila za rdečo krvna
telesca (hemoglobini). — V neki sirotišnici so izbrali 38 otrok, polovici teh so dajali dopoldne in popol-
dne po žlico medu, druga polovica otrok ga pa ni dobivala. Čez šest tednov so primerjali kri obeh skupin otrok in so dognali, da je imela kri onih otrok, ki so dobivali med, več hemoglobina ko dru-
ga skupina. Otroci prve skupine so torej lažje pre-
našali napor šolskega pouka in so bili tudi bolj rejeni. — Takšen poskus je dokaz, da je med res to, kar govorijo o njem: da je najboljši zdravilo in hranivo za otroke, a tudi za oslabele odrasle ljudi!

Na omelo se ščetine poležejo in ne pometajo več dobro. A popolnoma se dvignejo, če držiš omelo nad saparo vrele vode

Kako ravnaj s kuhinjsko posodo

»Vse ni za vse« — to je poglavito navodilo!
— Posoda iz aluminija ni za kuho vode, ker potemni. V taki posodi tudi ne imej delj časa kake jedi, ker se kisline jedil oprimejo aluminija. Tudi za peko niso aluminijaste posode. Pač pa so iz-
vrstne za kuho mleka, raznih juh, zelenjave in po-
dobno.
— Posode iz emajla ne smeš nikoli dati na od-
prti ogenj! Izplača se, da kupiš le dobre emajlaste posode; če so tenke, se jedi prismoji. Vsakršne prikuhane, prismojene jedi odstrani z njih s sodo — ne s peskom!
— Jeklene posode so n. pr. za omlete. Preden uporabljaš jekleno posodo za kuho, jo obdrži na krompirjevini olupki in prevri vodo v njej. Osušiš pa take posode najbolje tako, da jih odrgneš s pa-
pirjem.

Krtača ne bo umazana,

če krtačo po uporabi vedno podrgneš po čistem pa-
pirju, ki ga pri tem držiš z eno roko na robu mize. To ponavljaš dotlej, dokler ne ostane papir, ki ga moraš vedno porivati naprej, popolnoma čist. To delo je urno opravljeno in ne škoduje krtači; če jo izpiramo s sodo in vodo, je škodljivo.

Kaj bomo kuhali v postu

Pečeni brancini

Brancin, nazvan tudi »gubin«, je najboljša morska riba. Je tudi zelo draga. Brancinu ostržemo luskuje od glave do repa, prerežemo trebuh, od-
stranimo drobovje (glavo pustimo, kot pri vseh morskih ribah!), operemo ga v mrzli vodi, obri-
šemo ga s čisto krpicco, ter ga nasolimo, in pu-
stimo vsaj 2 uri v soli. V ponvijo denemo četrtilit-
rina olja, pustimo ga razbeliti, nakar denemo
tja brancine, enega poleg drugega, in jih pri moč-
nem ognju na obeh straneh opečemo. Pečeni so čez
20 minut, nakar jih denemo na podolgasto skledo,
in oblijemo s tem oljem, na katerem so se pekli.
V to olje denemo prevrte nekoliko stritih česnov in
sesekljane peteršilja ter popra. Serviramo jih
gorke, garniramo s salato ali z vloženi, kislini
jurčki. Maslen krompir. Kompot iz brusnic.

Pečene slolije

Tudi te spadajo k najboljšim morskim ribam. Istrski ribiči jim pravijo »morske jerebice«. — Sto-
lije se lahko kosajo z brancini. Slolije očistimo,
prerežemo jim trebuh, odstranimo drobovino, ope-
remo v mrzli vodi, obrišemo jih s čisto krpo, ter
osolimo, in pustimo vsaj 2 uri v soli. V ponvico
denemo četrtilitra finega olja; ko je razbeljeno,
denemo slolije drugo poleg druge v olje, da se
pečejo. Dosti je, da jih samo 7 minut po vsaki
strani opečemo. Pečene slolije denemo na podol-
govato skledo, garniramo jih z limonovimi rez-
nami, serviramo gorke in jih oblijemo z oljem, v
katerem so se pekli. Olju dodamo še tri strte
česne, sesekljane peteršilja ter popra. Damo zra-
ven fin buding, solato ali rdeč radič. Kompot
iz brusnic.

Polenovka na španski način

Namočeno polenovko razdeliš na sedem do
osem centimetrov dolge kose, ki jih skuhaš in pri-
praviš: Za pol kilograma polenovke vzameš dve
erednje veliki čebuli, ki ju sesekljaš in počasi du-
šiš v olivnem olju, dokler ni čebula svetlo rjava. —
Četvero ali pet paradiznikov pražiš ali pečeš in
pretlačiš skozi sito. Ta piré pomešaš med čebulo
in pustiš, da se še malo duši, potem dodaš pole-
novkine kose in vse dušiš polagoma dobre četr-
t ure.

Tri sladke paprike umiješ, razrežeš na kosce
in dodaš. Za na mizo pripraviš tako, da daš kose
polenovke v skledo in jih obliješ s pirajem in ob-
daš s kuhanim krompirjem. Ponekod v Španiji pa
dodajo kar cele, rdeče paprike k mesu.

Majhno poročilo iz Škotske:

... Slednjič sem se posebno čudil, da nosi
mnogo družinskih očetov dolgo brado. Če gre ta-
kšen bradač s svojima hčerama na sprehod, tedaj

si vsaka hči ovije krog vratu polovico očetove
brade. (Ondotni trgovci so se mi pritoževali, da niti
v najbolj mrzlih mesecih ne prodajo niti ene rutice
ali pahovke!)

Celjski občinski svet

Celje, 13. febr.

Poročilo g. župana Mihelčiča.

Sinoči ob 6 se je vršila na magistratu seja celjskega mestnega občinskega sveta. Po pozdravu je podal poročilo o stanju blagajne mestnega poglavarstva g. predsednik Mihelčič 31. januarja je bilo stanje blagajne sledeče: dohodki 12.000.736 Din 30 par, izdatki: 10.599.160.04 Din, prebitka je 1.410.603.26 Din. Navzoče je nato obveljalo, da se nahaja v mestnem zavetišču 52 revežev, 4 ubožci so bili na lastno prošnjo iz stare ubožnice predstavljani v mestno zavetišče.

G. župan je nato prešel k najvažnejšemu poročilu dnevnega reda. Obširno je poročal o slabem stanju poslopja okrožnega sodišča. Tehnični oddelek je s pritegnitvijo še dveh strokovnjakov gradbenikov poslopje preiskal. Ugotovilo se je, da je poslopje okrožnega sodišča v skrajno slabem stanju, zlasti še stropi in da obstaja nevarnost nesreče. Nedostatki so bili sporočeni: predsedstvu okrožnega sodišča v Celju, predsedništvu apelacijskega sodišča v Ljubljani ter ministrstvu pravde. G. župan se je mudil ta teden v Beogradu ter zadevi pri g. ministru pravde. G. minister je sbljubil, da bo zadevo gradnje nove justične palače v Celju pospešil z amandmanom.

Poročilo finančnega referenta g. Preloga. Pravilnik o uvoznini. Med letom izvršene izpremenitve postavke so bile sprejete, sprejete pa so bile še nekatere nove tarifne postavke. Nove izpremembe so sledeče: uvoznine se oproščajo: živila, ki jih prinašajo občani v mesto iz svojih posestev, les, ki ga vozijo v Celje za žaganje, ter konfekcijsko blago in čevlji, ki jih pošiljajo razne celjske podružnice v druge podružnice ali centrale. Pravilnik za pobiranje kanalske naklade je sledeči: Pri onih, ki so oproščeni zgradarine, se pobira naklada na podlagi najeminske vrednosti v posvet prihajajočih prostorov. To najeminsko vrednost bo določevala posebna komisija mestnega poglavarstva. Sprejet je bil tudi pravilnik za pobiranje užitnine za meso in mesne izdelke.

Fond javne borze dela v Ljubljani je nakazal 250.000 Din kot akontacijo za gradnjo Delavskega azila v Celju. Znesek 22.691.42 Din je nakazala Dravska diviz. oblast kot povračilo 4 odst. takse.

Celje

e Velikodušni darovi za kuhinjo Vincencijeve konference. K ustanovitvenim stroškom za kuhinjo Vincencijeve konference je darovala tvrdka Westen razne posode v vrednosti 1463 Din, tvrdka Rakushev prav tako posode v vrednosti 1000 Din. Obema darovalcema izreka odbor za velikodušna naklonila najiskrenejšo zahvalo.

e Celjske gospe imajo danes ob 6. v kapelici pri 66. Solških sestrah redni cerkveni sestanek. Govoril bo g. prof. dr. Hanželič.

e Celjski Zvon ima vajo za mešani zbor v torek, dne 16. februarja.

e Amadičev večer priredi pevsko društvo »Ojlkac« dne 20. februarja t. l. v Narodnem domu. — Slavnostni govor bo imel g. prof. Mirk V. iz Maribora.

e Z revolverjem se je obstrčil. Kolenc Miha, 16 letni delavec iz Nove vasi, se je v petek z revolverjem ustrčil po nesreči v levo roko. Zdravi se v celjski bolnišnici.

e Celjski šahovski klub priredi pod vodstvom g. Lešnika teoretski in praktični tečaj za člane in nečlane. Prvi tečaj se bo vršil dne 17. februarja t. l. ob 20. v klubovi sobi hotela Evropa. Tečajni prispevek za posameznika znaša 2 do 3 Din za večer.

e Nogometne tekme. Danes ob 10.30 se prične na Olimpijskem igrišču na Sp. Hudinji treningtekm med SK Atletiki in SK Olimpij. Vstopnine ni. Ob 14.30 pa se prične na Glaziji zanimiva prijateljska tekma med SK Amaterjem iz Trbovelj in SK Celjem.

e Kino Metropol Danes ob 16.15, 18.15, 20.30. Leharjeva opereta »Melodije ljubeznic« (Martha Eggerth). Ob 10.15 in 14. matineja »Schmelting contra Luois« in »Kanadske petorčice«. Jutri ob 16.15, 18.15 in 20.30 »Ljubezen maharadžec« (Vasa Prihoda).

Metlika

V nedeljo, t. j. 28. februarja, bodo občinske volitve za občino Metlika — okolica. Po vsej občini, posebno po posameznih vaseh, se sestajajo poedine grupe, kjer agitirajo, ponujajo kandidata na mesta. Zares, novo življenje je nastopilo v naši občini. Saj je tudi zadnji čas, da se že enkrat popravi krivice, ki jih je napravil režim JNS našim zavednim ljudem. Zdi se, da se zavedajo, kako so prišli na oblast. Kandidatna lista JRZ, kateri nosilec je priznani borec za potrebe naše Bele Krajine, g. Nemančič Jože iz Zelenbeja, je že postavljena in tudi od okrajnega sodišča potrjena. Tudi pristaši dr. Mačka sestavljajo kandidatno listo. Da pridejo na površje, se oklepajo bivših teroristov JNS, da z njihovimi metodami zavladajo našim ljudem. Toda naši ljudje že danes dobro poznajo ljudi, ki se skrivajo pod takozvano »Gospodarsko listo« in jim niti najmanj ne zaupajo, kar bodo dokazali 28. februarja in da jim je na srcu red in poštenje na občini in slovenstvu v Beli Krajini.

Novo mesto

Dobrodelni koncert RK na Svečnice je odlično uspel tako v moralnem kot gmojnem oziru. Društvo »Združenih bivših učenk smihelskega zavoda za zgradbo sirotišnice v Smihelcu« se najpriskrenejše zahvaljuje predvsem požrtvovalnim gg.

Poročilo gospodarskega referenta g. ing. Dolanarja. Stavbna parcela za Kalvarijo na hribu sv. Jožefa se proda sodniku g. dr. Lobeju po Din 25 za kv. meter. Prošnje za dodelitev stanovanj bo vodilo mestno poglavarstvo v evidenci. Ako bo kako stanovanje prazno, bo mestno poglavarstvo pozvalo interese, da se izjavijo, ali reflektirajo na stanovanje, nakar se bodo njihove prošnje predložile gospodarskemu odboru.

Prosvetni referent g. katehet Lukman je stavil mestnemu občinskemu svetu nekaj prošnje za podporo, ki pa so bile odklonjene.

G. Gologranc, referent za občinska podjetja, je predložil nekaj prošnje za napeljava novih javnih električnih luči. Mestna občina bo namestila po eno javno električno svetilko: na križišču pešpoti in ceste pri skupini hiš na bivšem Diehlohem posestvu, ob cesti pri g. Jezerniku na Ostrožnem in Oblakovi ulici. Občina bo napeljala električno razsvetljavo na Dobravo, ako bodo stranke prispevale polovico stroškov, ki bi jih plačevali v 24 mesečnih obrokih.

Zdravstveni referent g. dr. Skoberne poroča o onesnaženju Savinje. Okrajno načelstvo je prepovedalo: keramični tovarni v Ljubljah odlaganje odpadkov in ogorkov v potok Bistrico, premočvniku v Ljubljah vporabo potoka Stiske za pranje premoča, dokler ne dobi vodopravnega dovoljenja. Direkciji državnega rudnika v Zabukovci pa je naročilo, da mora do 15. marca zgraditi potrebne naprave, ki bodo onemogočile, da bi se umazana voda iztekala iz rudniških naprav v Savinjo. Jugoslovanski tekstilni tovarni Mauthner d. d. v St. Pavlu pri Prebodu so poslali razne predpise, da se v bodoče prepreči sleherno onesnaženje Savinje.

Socialni referent g. prof. Bitenc. Brezposelnim, ki jih mestna občina ne more zaposliti, prav tako revežem, naj še občina tudi v bodoče daje nakaznice za živila, le v izjemnih primerih naj občina daje tudi denarne podpore. H koncu je bil izvoljen namesto mestnega svetnika g. Piska, ki je postal poveljnik prostovoljne gasilske čete na Babnem, mestni svetnik g. Strenčan za predstavnika mestne občine v upravi te čete.

Po javni seji se je vršila še kratka tajna seja, na kateri je bilo sklenjeno, da se nekaterim uradnikom plače po pragmatiki zvišajo.

opernim solistom iz Ljubljane in sokolskemu salonskemu orkestru v Novem mestu, ki so odlično izvedli svoj program, potem pa vsem dobrim Novomeščanom, ki so kljub obilnim prejšnjim prireditvam tako obilno postelili dobrodelni koncert ter celo s preplačili podprli našo blagajno za bodočo sirotišnico. Vsem: iskrena hvala. Se prav posebej pa se sirotišni odbor zahvaljuje neimenovani plemeniti dobrotnici iz Novega mesta, ki je v tednu po koncertu darovala za bodočo sirotišnico velikodušen dar 2000 din ter s tem postala ustanovna članica našega društva. Upamo in prosimo, da se bodo gg. člani banskega sveta na letošnjem zasedanju spomnili in priporočili v podporo našo akcijo, za kar se v naprej zahvaljujemo. Druga naša večja prireditev bo spomladi, in sicer dobrodelna tombola. Odbor za zgradbo sirotišnice.

Mariborsko gledališče

Nedelja, 14. februarja ob 15.: »Kadar se utrga oblačje.« Zložena cena. Zadržilo. — Ob 20.: »Dezela smeh.« Lajla.

Ponedeljek, 15. februarja: Zaprtlo. Turek, 16. februarja ob 20.: »DR«. Red C. Sreda, 17. februarja: Zaprtlo. Četrtek, 18. februarja ob 20.: »Dezela smeh.« Lajla. Red A.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Nedelja, 14. februarja: 8 Vesele nedeljski pozdrav (plošče) — 8.30 Telovadba (15 minut za dame, 15 minut za gospoda, vodi g. prof. M. Dobovšek) — 9 Čas, poročila, spored — 9.15 Solističen koncert: poznavna, g. Vrhovnik Jože, pri klavirju g. Lipovšek Marjan — 9.45 Poslni govor (g. Franc S. Finžgar) — 10 Prenos cerkvene glasbe iz stolnice sv. Nikolaja v Ljubljani — 11 Pisan drobšč (plošče) — 11.30 Otroška ura: Jurček in Jerica (zvočna slika) — 12 Klavirski koncert g. dr. Romana Klasinca — 13 Čas, spored, obvestila — 13.15 Radijski orkester — 16 Legenda o Materi božji v Ljubnem — zvočna igra. Za radio napisal Niko Kuret. Igrajo člani rad. igr. druž., vodstvo: I. Pengov — 17 Kmetijska ura: Kako dobičkanosno obnovimo vinograde (g. ing. Ivo Zupanič) — 17.30 Notranjski trio igra za kratek čas — 18.10 Veseli zvoki (Radijski orkester) — 19 Čas, vreme, poročila, spored, obvestila — 19.30 Nac. ura: Hrvatska kajkavska književnost (Ivan Nevestić iz Belgrade) — 19.50 Dauber: Večer v Grinzingu (plošče) — 20 Prenos iz Dunaja: Sodelujejo: Hilda Konecni, Daisy Halban Kurz, Richard Sallaba, zbor dunajske dr. opere, moški pevski zbor in Dunajska filharmonija — 22 Čas, vreme, poročila, spored (dirig.: F. Weingartner) — 22.15 Slovenske narodne pesmi (tercet Stritar).

Ponedeljek, 15. februarja: 11 Soliska ura: Adamičev koncert, izvajajo Trboveljski slavčki — 12 Iz opere (plošče) — 12.45 Vreme, poročila — 13 Čas, spored, obvestila — 13.15 Simfonične slike (plošče) — 14 Vreme, borza — 15 Zdravniška ura: Poživila (g. dr. Anton Breclj) — 15.20 Uvertura (plošče) — 16.40 Kulturna kronika: Ivan Cankar in slovensko gledališče I. (g. Ciril Debevec) — 19 Čas, vreme, poročila, spored, obvestila — 19.30 Nac. ura: Mesečni kulturni pregled (iz Belgrade) — 19.50 Zanimivosti — 20 Puškinov večer — v proslavo 100 letnice njegove smrti. Sodelujejo: g. dr. Nikolaj Preobraženski (govor) ga. Olga Oljdekova (samospeli), člani »Slovenskega instituta na Ljubljanski univerzi« (recitacije), g. prof. M. Lipovšek (klav. spremljava) in Radijski orkester — 22.15 Instrumentalni dueti (gg. Antunovič-Haršlag).

Drugi programi

Nedelja, 14. februarja. Belgrad-Zagreb-Dunaj-Lip-sko: 20. Volčkov večer — Trst-Milan: 17 Simfonični koncert — 20.40 Opereta »Gejša« — Rim-Bari: 21 Opera — Praga: 19.20 Koračnice — 21.15 Violina — 22.30

POMLADNI LIPSKI SEJEM 1937

ZAČETEK 28. FEBRUARJA

60% popusta na vozovnicah nemških železnic
znatni popusti na železnicah drugih držav

Vsa pojasnila da eta častna zastopnika:

ING. G. TONNIES, LJUBLJANA, Tyrševa c. 33 — Tel. 27-62
JOZEF BEZJAK, MARIBOR, Gosposka ul. 25 — Tel. 20-97
IZ ZVANIČNI BIRO LAJPCISKOG SAJMA, BEOGRAD,
Knez Mihajlova 33/1 — Telefon 24311

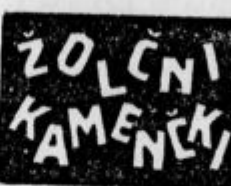
Salonski orkester — Varšava: 19.20 Španski motivi v francoski glasbi — 21.30 Pianinski koncert — 22 Zabavni koncert — Berlin: 20 Puccinijeva opera »La Bohème« — Hamburg: 20 Narodna glasba — Bratislava: 20.10 Komična opera »Hudčev pergament« — Köln: 20 Griegove skladbe — Stuttgart: 20 Violina in orkester — Bernmünster: 21 Joh. Strausov koncert — Strassbourg: 21.15 Humoriistična glasba.

Ponedeljek, 15. februarja: Belgrad-Zagreb: 20.00 Opera — Dunaj: 18.55 Joh. Stausova opereta »Notopir« — Italijanske postaje: 17.15 Plesna glasba — 20.40 Orkestralni in instrumentalni koncert — Praga: 20.40 Odlomki iz opere »Rusalka« — Varšava: 19.30 Ljudski koncert — 21.30 Ukrajinski zbor — 22 Simfonični koncert — Hamburg: 20.10 Filharmonični koncert — Lipsko: 21 Tirolske kmečke koračnice — Frankfurt-Stuttgart: 20.10 Domovinski zvoki — Bukarešta: 19.10 Slovanska glasba — 20.15 Komorna glasba.

Prva celjska specialna slaščičarna

Karl Mantel, Celje, Glavni trg št. 9

Nudi se vsak dan sveže fino specialno luk-su-vo pecivo. — Naročila na dom, o ročnih in brzovoznih pošilkah se izvršujejo točno in promptno po naročilu. Na delo in drobno.

Znani SALVAT-ČAJ
proti zolčnim kamnom in
boleznim zolčnega mehur-
a se dobi v pri glavnem
zastopniku

Lekarna pri Sv. Ivanu
Zagreb, Kaptol 17.
Ogl. reg. S. br. 27876

Zastoni pošiljamo prospekte o zdravljenju.

Izpolnjujemo pretužno dolžnost, da
naznanjamo smrt našega draga to-
variša, gospoda

Mario Goriup

s katerim izgubimo najboljšega našega prijatelja.

Prerano umrlemu zvestemu tovarišu
in prijatelju ohranimo trajen, svetel
spomin.

Uradništvo tvrdke Karl Kovač,
lesna indust., Stari trg pri Rakeku.

Zahvala

Vsem prijateljem in znancem naše
ljubljene matere, stare matere, sestre,
tete itd.

Uršule Dolničar vdove Šiška roj. Avšič

posestnice v Hrastju

se najsrčneje zahvaljujemo za izkazano
zadnjo čast in spremstvo na poslednji
poti. Posebna hvala preč. g. kanoniku
Šiška, ki je opravil pogrebne molitve
ter vsem sosedom in prijateljem hiše,
ki so bili blagi pokojnici — zadnji Tinč-
kovki — v pomoč.

Žalujejoč sinovi in hčeri.

Zahvala

Vsem, ki so nam ob prerani smrti našega nepozabnega soproga in skrbnega očeta,
gospoda

ing. Milana pl. Šuklje

glavnega tajnika Zveze industrijcev

izrekli svoje sožalje, počastili blagega pokojnika s spremstvom na njegovi zadnji poti
ter mu poklonili krasno cvetje, izrekamo tem potom našo iskreno zahvalo.

Zlasti se zahvaljujemo gg. Ivanu Jelačinu, predsedniku Zbornice TOI, Antonu
Krečiču, bivšemu predsedniku Zveze industrijcev, Franu Terseglavu, novinarju in pu-
blicistu, Franu Bonaču, predsedniku Ljubljanskega velesajma, dr. Egonu Staretu, za-
stopniku kulturnih društev, Tonetu Kosi, zastopniku SK Polža, in ing. Milku Pirkma-
jerju, predsed. Ljubljanske inženjerske komore, za njihove prisrčne poslovilne govore.

Posebej se zahvaljujemo gg. Otonu Hausu in šef-zdravniku dr. Robertu Neu-
bauerju, ki sta blagemu pokojniku z ljubeznijo in požrtvovalnostjo lajšala trpljenje ter
storila vse, kar je v človeških močeh, da bi mu ohranila dragoceno življenje.

Iskrena hvala tudi vsem ostalim, ki ste nam v teh težkih dneh stali ob strani ter
z nami sočustvovali.

Svete maše zadušnice se bodo čitale dne 17. in 25. februarja ob 7 zjutraj v župni
cerkvi Marijinega Oznanjenja.

V Ljubljani, dne 13. februarja 1937.

Žalujoča rodbina.

Zahvala

Iskrena zahvala vsem, ki so našega

JANKOTA

tolžili v njegovem trpljenju, ga spremlili na njegovi zadnji poti in
obsuli s cvetjem.

Bož povrni vsemi

Ljubljana, dne 13. februarja 1937.

Rodbina HAMOVA in ostalo sorodstvo

Z najglobljim sočustvovanjem sporočam tužno vest, da je doživel moji zvesti
uradnik in vodja moje podružnice na Rakeku, gospod

Mario Goriup

Pogreb draga pokojnika se bo vršil v ponedeljek, dne 15. februarja 1937,
ob 4 popoldne izpred mrtvašnice Splošne bolnišnice na okropališču k Sv. Križu.
Prerano umrlega in tako marljivega sodelavca bom ohranil trajno v častnem
spominu.

V Ljubljani, dne 13. februarja 1937.

Karl Kovač,

lesna industrija, Stari trg pri Rakeku.

Dražba

dne 5. marca t. l. ob pol 9 dopoldne pri sreskem sodišču v Ljubljani, soba št. 16. POSESTVO V KOZARJIH št. 90, in sicer enonadstropna trgov. hiša z gostilno in kisarno, z idiličnim gostilniškim vrtom, velikimi gospod. poslopji, primernimi za preureditev v tovarniške svrhe, to tembolj, ker teče mimo Mali Graben. Zelo prijavno tudi za vinsko trgovino. K temu pripada še dvostanovanjska hiša z velikim sadnim in zelenjavnim vrtom. Posedstvo leži ob Tržaški cesti tik ob užitinski meji Ljubljane. Cenilna vrednost 573.887 Din, najmanjši ponudek 305.940 Din, — Varščina 57.900 Din.

MOSTAR FRANC

LIVARNA KOVIN

Ljubljana, Galjeviča št. 57

IZDELUJE: Odlične tehničnih predmetov, umetnin (kipov, plaket), dalje okovja za stavbe, okraskov itd. iz bronu, medu, rdeče litine, bakra, fosforieevega bronu in drugih specialnih bronov, cinka ter aluminija, silumina itd.

Ženitbe

Če res ne znaš se oženiti po vsadur z zakon kufet kar polji svoje nam ogleže pa videi boš medene častel

Dekle

s 14.000 Din dote poroči gospoda s stalno službo ali s posestvom. Vdovci niso izključeni. Ponudbe poslati na upravo »Slovenca« pod »Tajnost« št. 1750. (2)

Gospodična

izobražena, bogata, absolutno poštena, bi poročila v mestu držav. uradnika, samostojnega trgovca od 25—35 letnega. Ponudbe s navedbo naslova, ker »Slovenec« ne priobčuje nobene tozadavne korespondence, pod »Sloga« št. 1968 upravi »Slov.« (2)

Kupimo

Denarja e šepu kot pečka. Pravi radi bi ti dali ga. Kar audiš nam vse kupimo in vse pošteno plačamo.

Cunje

krojaške odroške, stari papir, tekstilne odpadke, ovčjo volno, govejo dlako (aravco) — kupi vsako množino

ARBEITER - MARIBOR Dravska 15

Staro zlato, zlato zobovje in srebrne kronc

kupujem po najvišjih dnevnih cenah. A. KAJFEZ urar Ljubljana, Miklošičeva 14

Stare auto-gume

kupujem stalno v vseh dimenzijah po najvišjih cenah. Ivan Prešeren — Kranj. (k)

Vsakovrstno

zlato kupuje po najvišjih cenah CERNE, revolver, Ljubljana Wolfova ulica št. 3.

Stružnico

(Drehbank) 1.50—2 m — Spitzhöhe 25 cm, dobro ohranjeno, kupim. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Stružnica« št. 2105. (k)

Maslo kupuje

v vsaki množini mlekarstvo Horvatič, Zagreb — Illica 69. (k)

Rabljen šivalni stroj

z dolgim čolničkom — in otroški voziček kupim. Ponudbe poslati upravi »Slovenca« pod »Ugodna prodaja« št. 2228. (k)

Brezove štange

in brstove hlode kupim. Kolarstvo Kunstler — Ljubljana, Lepi pot. (1)

Kupim bukova drva

do 100 metrov na knjižice Kmetijske posojilnice ljubljanske in nekaj gotovine. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Drva« št. 2267. (k)

Voz bele repe

(pese, runkel) kupi Felertag, Maribor, Betnavska 43. (k)

Razno

Fanta

3 leta starega, zdravega, oddam za svojega. — Sule Rudolf, Sv. Križ, p. Gorja Sv. Kungota. (r)

Fant

vojašine prost, tehnično naobrazan, s voj. aeromehanično šolo, upravljam vsa motor, vozila in stroje, iščem gospoda avtomobilista, ki bi mi s svojim avtomobilom (zaradi nekoliko prakse) pomagal do šoferskega izpita. Kot šofer bi mu nadalje služil brezplačno proti vsej hišni oskrbi. — Ponudbe upravi »Slovenca« v Mariboru pod sifro »Pošten in vesten«. (r)

Krojači!

Ravnokar je izšla 26. davno zaželjena moška krojna knjiga za civilna in uniformna oblačila. Ima 200 slik (rizb) in 216 strani.

Knafelj Alojzij

Ljubljana, Križevniška ul.

Kmetje dolžniki

dobijo točne informacije in pomoč za zaščito v pisarni »Društvo za zaščito interesov kmetov-dolžnikov« v Ljubljani, Selenburgova 7/I — nasproti glavne pošte. (r)

Dietno hrano

iščem v sredini mesta. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Hrana« št. 2277.

Trgovka

v Ljubljani prevzame v komisijo galanterijo in perilo. — Ponudbe »Slovenca« pod: »Prometna točka« P 2342. (r)

Pouk

Italijanščine

se želim učiti. Ponudbe s navedbo cene pod »Začetnik« št. 2208. (u)

Nemščino in latinščino

instruiram — ura po Din 3.—, Jegličeva 10, pri hišnici. (u)

Nemščino poučuje otroke

gospodična, ki gre tudi na dom. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 2250.

Citre in kitaro

poučuje. Emil Mesgollits, Jurčičev trg 2/II. (u)

Semester je minil!

Pokazani uspehi Vaših otrok v narodni, meščanski šoli, nižji gimnaziji se še lahko popravi, če preskrbite otrokom instruktora. Sporočite na: Odsek brezposelnih učiteljskih abiturientov — sekcije JUU, Franciskanska ulica 6/I. Telef 21-12.

Zasluzek

1000 dinarjev

in tudi več lahko zaslužite s primerno majhnim investiranjem, mesečno z delom doma. Pošljem material, prevzamem gotove izdelke. — Zahtevajte prospekte, priložite znamko. — »Hemipa«, Pančevo, Braće Jovanović br. 20. z

Meteor pade z neba

34.

Tinček ne naseže tako hitro.

Ko je Škorpiljon uvidel, da je vse njegovo prigovarjanje zaman, je ubral drugo struno.

»In še to ti moram povedati, Tinček; ni pametno od tebe, da nameravaš meteor za tako neznačno ceno prodati profesorju Šiški. Bog ve, če ni vreden celega premoženja.«

Tinček pa se za Škorpiljonove besede niti zmenil ni. Potegnil je iz žepa nož in začel med veselim žvižganjem rezati v drevesno skorjo svoje ime.

»Na vsak način bi bilo dobro zate, če postaneš moj družabnik,« je nadaljeval Škorpiljon, »Pod mojim vodstvom utegne še kaj postati iz tebe!«

Tinček je neutrudno rezal črke v skorjo in zraven žvižgal kakor za stavo.

»Torej ali sprejmeš moj predlog, ali ne?« je z napeto pozornostjo vprašal Škorpiljon.

Ob teh besedah se je Tinček obrnil in z nedolžnim obrazom dejal:

»Ali nisi nekaj rekel, Škorpiljon? Meni se je vse tako zdelo, kakor da sem slišal neke glasove iz tvojih ust. Bil sem tako zaverovan v tole svojo rezbarsko umetnost, da sem čisto pozabil nate...«

ZAHVALA. Za vse mnogoštevne dokaze iskrenega sočutja, katere smo prejeli ob smrti našega ljubljenskega soproga, dobrega očeta, starega očeta, tasta in strica, gospoda

FRANCA PAVLIČA

izrekamo vsem našo najtoplejšo zahvalo. Posebno hvaležnost smo dolžni g. dr. Špornu, ki je dragemu pokojniku še v zadnjih trenutkih lajšal bolečine, preč. g. župniku Košmerlju za tolažbo v bolezni, vodstvu tovarne »Indus«, nameščencem in sodelavcem, delav. glasb. društvu za ganljive žalostinke, našim sostanovalcem, ki so nam tako srčno dobri stali ob strani, darovalcem krasnega cvetja in končno vsem, prav vsem, ki so dragemu pokojnika v tako obilnem številu spremili na njegovi zadnji poti. Vsem naj bo Bog plačnik! — Ljubljana - Skoplje, dne 13. februarja 1937. Žaluječe rodbine: Pavlič, Ulčar, Boštjančič.

V neizmerni žalosti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da nas je za vedno zapustil naš nadvse ljubljani soproga, oče, stric, svak in zet, gospod

MARIJO GORJUP

zasebni uradnik tvrde K. Kovač v Starem trgu pri Rakeku

danes, dne 13. t. m., po kratki in mukopolni bolezni, previden s tolažili sv. vere. Na zadnji poti ga spremimo v ponedeljek, dne 15. februarja 1937., ob 4 popoldne, izpred mrliške veže splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, Rakek, Celje, dne 13. februarja 1937.

Globoko žaluječi: Pavla, roj. Fabjan, soproga; Marica in Marjan, otroka; ter ostalo sorodstvo.

Zahtevajte povsod naš list!

ZAHVALA. Ob bridki izgubi očeta, gospoda

Ferdo Škofa

trgovca, gostilničarja in posestnika v Mislinji

se zahvaljujem za izraze sočutja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga spremljali v tako velikem številu na njegovi zadnji poti. — Posebno se še zahvaljujem gg. Špilbalu in Blatniku, ki sta se s krasnimi besedami poslovia od blagega pokojnika pri grobu v imenu gasilcev, ozir. trgovcev. Prisrčna zahvala tudi vsem darovalcem krasnih vencev.

Mislinje, dne 12. februarja 1937.

Zofka Škol.

ZAHVALA. Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so spremlili mojo dobro mamico

Ivano Demšar

k večnemu počitku, kakor tudi za poklonjene vence in cvetje, ter prisrčne izraze sočutja, izrekamo najtoplejšo zahvalo. Sveta maša zadušnica se bo brala v ponedeljek, dne 15. februarja 1937, ob 8 zjutraj v stolni cerkvi sv. Miklavža.

V Ljubljani, dne 14. februarja 1937.

Janko Šiška in sorodstvo.

VSEM,

KI STE MI OB SMRTI MOJEGA MOŽA

IVANA KOVAČA

VISJEGA REV. DRŽ. ŽELEZNICE V P.

KAKORKOLI IZKAZALI SOČUTJE — SE PRAV SRČNO ZAHVALJUJEM.

LJUBLJANA, DNE 13. FEBRUARJA 1937.

SERAFINA KOVAČ - JAMŠEK

Globoko užaloščeni naznanjamo, da je danes dopoldne umrl naš ljubljani soproga, brat, stric in svak, gospod

Alfonz Žerjav

polkovnik v pokoju

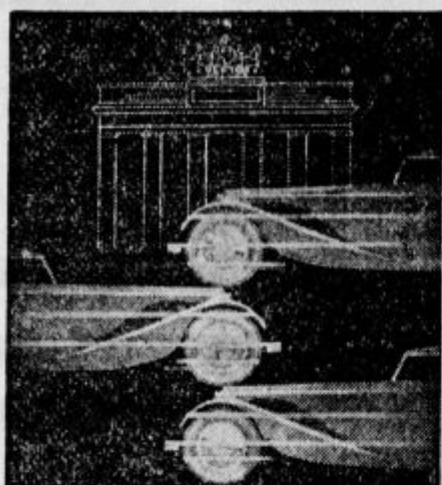
Pogreb se bo vršil v ponedeljek, dne 15. februarja 1937, ob 3 popoldne iz hiše žalosti, Marmontova ulica št. 1.

V Ljubljani, dne 13. februarja 1937.

IVA ŽERJAV roj. ŽAGAR, soproga. BERTA POČKAR roj. ŽERJAV, sestra in rodbina dr. GREGORJA ŽERJAVA.

ŠIVALNE STROJE

»Singer«, »Pfaff«, malo rabljene — in kolesa, k odgovarjajo novim, pe cenit kupite edinolet pi »P r o m e t« (naspro križanske cerkve).

MEDNARODNA RAZSTAVA AVTOMOBILOV IN MOTORNH KOLES

V BERLINU

od 20. februarja do 7. marca 1937

Pri istočasnem obisku pomladnega velesejma v Leipzigu (od 28. februarja) veliki popusti na železnicah. Že pri enodnevnem bivanju v Nemčiji

60% popusta na železnici.

Cenene potniške marke

daje

NEMAČKI SAOBRAČAJNI BIRO

Beograd, Knežev spomenik 5

Telefon 30-003

TUDI TI SE POSLUŽUJ NAŠIH

malih oglasov, o katerih gre glas po Sloveniji, da imajo vselej najpopotnejši uspeh. — Mali oglasi v »Slovencu« so najcenejša in najuspešnejša reklama za vsako stroko trgovine in obrti.

Zelo poceni in uspešno sredstvo proti sadnim škodljivcem

„Shell biljobran zimski“

Brezplačna obširna, ilustrirana navodila zahtevajte pri Jugoslovansko SHELL D. D., Zagreb, Gajeva 5.

Vse poslovne knjige:

Amerik. journali, blagajniške knjige, salda-konti, odjem. knjižice, mape, bloke in drugo dobite po naj-nižjih cenah pri:

A. JANEŽIČ

književnica, industrija trg. knjig in šol. zvezkov

LJUBLJANA

Forjanska ul. 14, Tel. 32-20

V delo se sprejemajo tudi vsa v književsko stroko spada oča dela po najnižjih cenah

Crepe de Chine po D. 18°-

PRI TRPINU

Maribor, Vetrinjska 15

Otroški vozički naj-novejših modelov motorji, triciklji, šivalni stroji Po zelo niski cenit! Cenitki franko! „TRIBUNA“ F. BATJEL, LJUBLJANA, Karlovska 6. Podružnica: Maribor, Aleksandrova cesta 36.

Ona je srečna,

ker so njene noge lepše, več je ne bole in izginila so kurja očesa!

S periščem soli sv. Roka v topli kopeli za noge ie popolnoma odpravila bodljiva kurja očesa, bolečine v nogah, ozeblino, utrujenost, izmučenost, kakor tudi bolečine v sklepih in otekline, tako da zopet občuti lagodie v nogah. S toplo kopeljo soli sv. Roka se kurja očesa omeščajo in zrahljajo, da jih zamorete ztřebiti samo s prsti obenem z bodljivim strženom.

Na tem mestu nastane stalno normalna mehka koža Noge postanejo vitke močne, naravno majhne in nova moč in življenska radost polje po vsem telesu. Samo sol sv. Roka daje mnogo drobčno penečega se kisika!

SAMO PRAVA KOPELJ SV. ROKA odpravi bolečine

Dobiva se po Din 9, Din 16, in z'asti priporočiln, izdatni rodbinski zavitek à Din 26.

V naše hiše za naš denar

Le naše res domače proške

ADRIA

BELI TEDEN

4-1 cvrnat čipke šir. 1 1/2 cm meter Din 0-50

4-2 cvrnat čipke šir. 2 cm meter Din 0-75

4-3 cvrnat čipke šir. 2 cm meter Din 1-

4-4 cvrnat čipke šir. 2 1/2 cm meter Din 1-25

4-5 cvrnat čipke šir. 3 cm meter Din 1-

4-6 cvrnat čipke šir. 4 cm meter Din 2-

Izkoristite priliko cenениh čipk

Prodajamo, dokler jih imamo po označenih cenah.

Odjemalci izven Zagreba naj zahtevajo takoj brezplačen cenik belega tedna.

Kastner

in Öhler

ZAGREB - Ilica 4

RHEINMETALL-BORSIG

Računski in pisalni stroji — Izdelek sodobne najmo-dernejše tehnike. 45 modelov.

RHEINMETALL-BORSIG fakturirni stroji

Piše popolne tekste, sešteva, odštevava, množi samostojno, piše produkte avtomatično. S pritiskom na tipke dobimo vmesne in končne vsote. Enostavno delo kakor pri pisalnem stroju.

RHEINMETALL-BORSIG

polavtomati, superavtomati, stroji s seševalnim mehanizmom; z mnogimi zelo koristnimi novostmi.

RHEINMETALL-BORSIG

seševalni stroji, sistem 10 tipk, ročni in električni pogon.

RHEINMETALL-BORSIG

standard pisalni stroji s 24, 32, 45 in 62 cm dolgim valjem, avtomatični tabulator.

RHEINMETALL-BORSIG

mali pisalni stroji z normalno tastaturo 44 tipk za pisarne, potovanja in dom. Edini mali pisalni stroj, pri katerem se lahko lučalni vzvodi, kakor tudi voz snamejo. Dobavi se v 8 različnih barvah.

RHEINMETALL-BORSIG

je vodilna evropska veletovarna v izdelovanju računskih in pisalnih strojev.

WERK SÖMMERDA (THÜR.) • BERLIN-TEGEL.

Zastopstvo in prodaja za dravsko banovino:

Ivan Fortič, Maribor

Kopališka ulica 11

Telefon štev. 22-25.

Solidne cene. — Zahtevajte prospekte.

Barelay:

44

Rožni venec

Roman.

Jemal je bil eno pismo za drugim v roko in vsakega skrbno otipal, preden ga je položil pred sebe na mizo, in zadet pri tem na zapečaten pismo iz inozemstva. Utihnil je sredi stavka, podržal pismo za trenutek molče v roki in počasi otipal pečat.

Sestra Rožamarija ga je boječe opazovala. Nič ni rekel, položil je samo pismo na stran in segel po drugem. Končno je porinil vsa pisma pred Jano tako, da je bilo zapečaten pismo prav spodaj.

Tako sta začela. Garth si je prižgal cigaro — eno prvih stvari, ki se jih je bil naučil opravljati sam — in začel zadovoljno kaditi. Pepelnik si je pomaknil bliže k sebi.

Sestra Rožamarija je vzela prvo pismo, prebrala besedilo na poštnem žigu in opisala rokopis na ovoju. Garth je ugibal, kdo bi ga bil utegnil pisati, in je bil zelo vesel, če je uganil. Pisma so bila bolj ali manj zanimiva, oglašali so se prijatelji, dve ali tri dame iz njegovega poznanstva, ki so želeli priti na Gleneesh, čim bi gospod Dalmain bil pripravljen na obiske, eno je bilo iz zavoda za slepe s prošnjo za podporo, in še ta ali ona poslovna drobnjav.

Sestri Rožimariji je zadržala roka, ko je segla po zadnjem pismu. Zdajci je Garth urno zavihtel roko in spretno vrgel ogorek cigare skozi okno, se naslonil nazaj in si zasenčil obraz z dlanjo.

»Ali sem dobro meril?« je vprašal.

»Prav dobro, gospod Dalmain,« je odgovorila. »Pismo nosi egipčanski žig in prihaja iz Kaira. Zapečateno je z rdečim voskom in grb na pečatu je šlem s spuščnim nalilnikom.«

»In pisava?« je vprašal Garth mehanično in zelo mirno.

»Je precej drzna in razločna, brez zavrtin in okraskov. Naslov je pisan s prirežanim peresom.«

Sestra Rožamarija se je odkašljala; glas ji je domala odpovedal. Odprla je pismo, ga razgrnila in rekla:

»Podpis se glasi „Jana Champion“.«

»Preberite mi ga, prosim,« je rekel Garth mirno.

»Ljubi Dal!

Kaj naj vam pišem? Ako bi bila pri vas, bi vam imela pač dosti povedati, toda pisanje se mi v teh razmerah zdi skoro nekaj nemogočega.

Vem, da je nesreča, ki vas je doletela, za vas težja, kakor bi bila za kogarkoli od nas. Toda vi ste tudi bolj hrabri in preboleli jo boste, in spet vam bo življenje lepo in znali boste napraviti lepega tudi drugim. Zame ni bilo lepo nikoli, dokler me niste vi v Overdenu in pozneje v Shenstonu naučili, da sem začela spoznavati njegovo lepoto. Odslej sem pri vsakem sončnem vzhodu in vsakem sončnem zahodu, pri pogledu na modrozeleno valove Atlantskega oceana, na škrlatne gorske vrhove, na penasto Niagaro, na japonske črešnje v cvetju, na zlate egipčanske pušče — skratka, povsod, kjer sem zagledala kaj lepega, mislila na vas in umela iz vašega pouka vse bolj ceniti. O Dal, kako rada bi prišla k vam in vam

vse opisala in vam dala gledati po mojih očeh; in govorila bi o tem in obzorje bi se mi širilo, da bi dojemala še vse globlje.

Kakor čujem, ne sprejemate obiskov. Ali ne bi smela veljati zame izjema?

Pri veliki piramidi sem bila, ko sem slišala o vaši nesreči. Sedela sem po večerji pred hotelom in se vdajala spominom, ki jih je budila v meni mesečina. Prav ko sem se bila odločila opustiti vožnjo po Nilu navzgor, vrniti se naravnost domov in vas v pismu prositi, ali me bi hoteli obiskati, se je pojavil general Lorraine s časnikom in pismom in...

Ali bi bili prišli k meni, Garth?

In zdaj, prijatelj, zdaj ko ne morete vi priti k meni, ali smem jaz priti k vam? Recite samo besedico: Pridite, in tisti hip se odpravim na pot, pa naj me zateče dovoljenje kjerkoli na svetu. Ko boste prejeli moje pismo, ne bom več v Egiptu — ne oziraje se zato na poštni žig. Brzujte ali pišite mi na tetin naslov v Londonu. Vsa moja pisma prihajajo tja in jih prejmem od tam neodprta.

Dovolite, da pridem! In, o verjemite mi, da vem, kako je to za vas težko! A Bog vas bo podprl s svojo pomočjo.

Verjemite mi, da sem — bolj ko morem tu zapisati — vaša

Jana Champion.«

Garth je vzel roko z obraza in dejal:

»Ako niste preutrujeni, sestra, bi vam rad odgovor na to pismo takoj narekoval, dokler mi je vsebina še živo v spominu. Ali imate pri sebi papir? Hvala! Ali smem pričeti?«

Celoletna naročnina na: Leposlovno in ljudsko knjižnico 7 vezanih knjig mesečno Din 23-11-9-3 Zbirko domačih pisateljev 3 vezane knjige mesečno Din 11-9-3 Zbirko mladinskih spisov 4 vezane knjige mesečno Din 9-3 JUGOSLOVANSKA KNJIGARNA